

1. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ...

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . .07/04/2022 Ημ. Αποδεκτικής: . . .07/04/2022

Σελίδα: 1

**ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ
ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ**

**Ο δρόμος που
δεν μπορεί
να απαλλαγεί
από το όνομα
που του έδωσε
η χούντα**

**Στον φακό
της «Εφ.Συν.»
ΣΕΛ. 3**

ΣΤΟΝ ΦΑΚΟ

Με μια πρωτοφανή αναθεωρητική απόφαση, το δικαστήριο της Θεσσαλονίκης έκανε δεκτή την προσφυγή των απογόνων του κατοχικού φρουράρχου Αθ. Χρυσοχόου, ακυρώνοντας τις αποφάσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για μετονομασία του δρόμου που έφερε το όνομά του σε οδό Αλμπέρτου Ναρ

► Του ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΛΥΚΕΙΑ

Με μια πρωτοφανή απόφαση η οποία θεωρεί κανονικότητα την απόφαση του διορισμένου επί χούντας δημοτικού συμβουλίου Θεσσαλονίκης, το Διοικητικό Εφετείο της πόλης αποφάσισε να κάνει δεκτή την προσφυγή των απογόνων του φρουράρχου Θεσσαλονίκης, γενικού επιθεωρητή Νομαρχιών και γενικού διοικητή Μακεδονίας επί Κατοχής, Αθανασίου Χρυσοχόου, ακυρώνοντας τις αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου Θεσσαλονίκης και του συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης για τη μετονομασία της οδού που έφερε το όνομά του σε Αλμπέρτου Ναρ (2018), με το όνομα δηλαδή του επιφανούς Εβραίου διανοούμενου της πόλης.

Η απόφαση έχει προκαλέσει ήδη οδυνηρή έκπληξη, που γίνεται μεγαλύτερη δεδομένου ότι το δικαστήριο εκφέρει κρίσεις που μόνον η διοίκηση μπορεί να διατυπώσει και αγνοεί όλα όσα διαπίστωσαν έγκριτοι ιστορικοί, «σχετικοποιώντας» τα ιστορικά δεδομένα, αφού καταλήγει ότι «οι ιστορικές αναφορές και πληροφορίες για το πρόσωπο και τη δράση του Στρατηγού Αθανασίου Χρυσοχόου είναι αντικρουόμενες και αντιφατικές!»

Κι έτσι, πολύ απλά, η ονομασία του δρόμου επιστρέφει στη «νομική κατάσταση» που παρήχθη από την απόφαση απόδοσης του ονόματος Χρυσοχόου από το διορισμένο επί χούντας δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης. Το θέμα αυτό μάλιστα το «ξεπερνά» η απόφαση με μια αναφορά στην περίοδο που υπάρχει στο δικόγραφο από τους παρεμβαίνοντες (Δήμο Θεσσαλονίκης, ΣΦΕΑ '67-'74, υπουργείο

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ:

Κακώς άλλαξε όνομα η οδός Χρυσοχόου που αποδόθηκε επί χούντας

Εσωτερικών, Αποκεντρωμένης Περιφέρειας Κ.Μ.). Οι προαναφερθέντες υποστήριξαν ότι η αίτηση των απογόνων Χρυσοχόου «ασκείται καταχρηστικά και αβασίμως, εφόσον η αρχική ονοματοδοσία της οδού με την απόδοση σε αυτήν του ονόματος του στρατηγού Αθανασίου Χρυσοχόου έγινε από το δημοτικό συμβούλιο που είχε ορίσει η δικτατορία των συνταγματαρχών, δηλαδή από όργανο που είχε οριστεί παράνομα και κατά κάλυψη του Συντάγματος, ενώ ορθώς και νομίμως εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις». Το δικαστήριο, παρότι κρίνει την υπόθεση επί της ουσίας, δεν έχει ούτε ένα σχόλιο πάνω σε αυτό το δεδομένο.

Αντιθέτως, παρατηρεί πως οι λόγοι της μετονομασίας «θα πρέπει να τύχουν γενικότερης και ευρύτερης, κατά το δυνατόν, αποδοχής, ώστε να μην παρατηρείται το φαινόμενο το επόμενο δημοτικό συμβούλιο να λαμβάνει αποφάσεις μετονομασιών οδών που δόθηκαν από προηγούμενο δημοτικό συμβούλιο». Αξιολογεί δε πως το δημοτικό συμβούλιο Θεσσαλονίκης αποφάσισε το 2018 «βασισμένο στην με αριθ. 1/2018 γνωμοδότηση της Επιτροπής του άρθρου ν. 3463/2006, η οποία έλαβε υπόψη την έκθεση του ιστορικού Θ. Τσιρώνη κατά το μέρος που αφορά κυρίως στο γεγονός της κατάθεσης του Αθ. Χρυσοχόου ως μάρτυρα υπεράσπισης στη δίκη του Μαξ Μέρτεν, επιδιώκοντας με τη μετονομασία αυτή να γίνει απόδοση

τιμής μέσω του ποιητή Αλμπέρτου Ναρ (απογόνου οικογένειας σφαραδαϊτών Εβραίων επιζώντων του Ολοκαυτώματος) στην εβραϊκή κοινότητα της Θεσσαλονίκης που εξοντώθηκε κατά την περίοδο της Κατοχής». Όλα αυτά για το δικαστήριο συνιστούν «εκτίμηση, όμως, για τα ιστορικά γεγονότα, που διαμορφώθηκε από τη μελέτη στοιχείων της επιστημονικής έρευνας και βιβλιογραφίας, από ιστορικές μαρτυρίες και τη συλλογική μνήμη και παράδοση, δεν ελέγχεται περαιτέρω ως προς την ιστορική της ορθότητα από τον δικαστή στα πλαίσια του ακυρωτικού ελέγχου (πρβλ. ΣτΕ 2870/2006)». Οπότε από την έκθεση Τσιρώνη «δεν συνάγεται ότι προέκυψαν σαφώς και επαρκώς οι εξαιρετικοί εκείνοι λόγοι που θα συνέβαλλαν και θα δικαιολογούσαν την αναγκαιότητα της μετονομασίας της επίμαχης οδού (χρησιμοποιούμενη άλλωστε ως δεν αμφισβητείται επί 47 έτη)». (Το δικαστήριο αποφεύγει εδώ να αποφανθεί κατηγορηματικά επί της ουσίας, προτιμώντας να θεωρήσει αμφιλεγόμενο το ζήτημα της μετονομασίας.)

Προσπαθώντας επίσης να «λείψει» τις εντυπώσεις, το δικαστήριο σημειώνει ότι «το Δημοτικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκης, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του, οφείλει προς ανάδειξη και αποκατάσταση της ιστορικής μνήμης της πόλης της Θεσσαλονίκης να προβεί στην κατά το πρώτον ονομασία οδού προς απόδοση τιμής στον ποιητή

Αλμπέρτο Ναρ, προκειμένου μέσω αυτού να αναδειχτεί η μακραίωνη ιστορία της Ισραηλιτικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης που αφανίστηκε στο Ολοκαύτωμα, ως υποχρέωση απονομής τιμής και διατήρησης της μνήμης ιστορικών συμβάντων ευρύτερης σημασίας (πρβλ. ΣτΕ 334/1982)».

Τον κ. Τσιρώνη πάντως τον επικαλείται αμέσως μετά, αφού, σχολιάζοντας τη στάση του ελληνικού κράτους απέναντι στην εβραϊκή κοινότητα, διαπιστώνει «τούτο, άλλωστε, έχει ήδη επιτευχθεί με αντίστοιχες αποφάσεις από τους θεσμικούς φορείς της ελληνικής διοίκησης στη Θεσσαλονίκη μετά την Απελευθέρωση του 1912 μέχρι και τα τέλη της πρώτης δεκαετίας του 21ου αιώνα, που αφορούσαν στις ονοματοθεσίες και μετονομασίες οδών (ή πλατειών) της Θεσσαλονίκης με ισραηλιτικά ονόματα (βλ. μελέτη Θεοδοσίου Τσιρώνη: Ονοματοθεσίες και μετονομασίες οδών της Θεσσαλονίκης με ισραηλιτικά ονόματα. Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης, Ένατος Τόμος, Θεσσαλονίκη 2017)»!

Εχει τη σημασία του εξάλλου ότι μεταξύ άλλων στο σκεπτικό σημειώνεται πως «πρέπει να συνεκτιμηθούν και οι επιπτώσεις που συνεπάγεται η αλλαγή της ονομασίας αυτής, τόσο στην καθημερινότητα των πολιτών και των επιχειρήσεων που εδρεύουν σ' αυτήν όσο και στην προσαρμογή της οικονομικής, εμπορικής και κοινωνικής ζωής στα νέα δεδομένα, αλλά και στην εν γένει δραστηριότητα, ομαλή λειτουργία και δράση των κρατικών υπηρεσιών και άλλων κοινωφελών επιχειρήσεων, δημοσίων και ιδιωτικών» (sic)! Σκεφτείτε, δηλαδή, τι θα είχε γίνει αν κάποιος είχε κάνει προσφυγή: α) για τη μετονομασία της οδού Λαγκαδά σε οδό Μίκη Θεοδωράκη από τρεις δήμους, μια και η οδός ξεκινά από την πλατεία Βαρδαρίου και καταλήγει περίπου στο... Τιτάν ή β) για τη μετονομασία της προέκτασης της Εγνατίας σε οδό Κ. Καραμανλή.

Ο επιφανής Σαλονικιάς διανοούμενος Αλμπέρτος Ναρ (1947-2005)

